

Welke regelingen moesten voor Duitsland worden getroffen?

Dit was een van de belangrijkste punten waarop in Jalta (de besprekingen begonnen er op 4 februari en eindigden op de rode) beslissingen moesten worden genomen. Wat Duitsland aanging, waren die voorbereid door de Europese Adviescommissie, tot welke oprichting (gelijk al vermeld) in oktober '43 was besloten. De commissie die in januari '44 voor het eerst in Londen was bijeengekomen, had met veel moeite overeenstemming bereikt over de aan Duitsland op te leggen wapenstilstandsovereenkomst, over de verdeling van het land in drie bezettingszones (Berlijn zou in drie sectoren worden verdeeld) en over de oprichting van een in Berlijn zetelende Controle-Raad, bestaande uit de drie bevelhebbers – zij was het niet eens geworden over de vraag, welke politiek ten aanzien van Duitsland moest worden gevolgd, behoudens dan dat de nationaal-socialistische partij met al haar nevenorganisaties en -instellingen radicaal diende te verdwijnen. In de zomer van '44 had Henry Morgenthau Jr., de Amerikaanse minister van financiën, een plan opgesteld om van Duitsland een landbouwstaat te maken – dat plan, hoewel in september geparafeerd door Roosevelt en Churchill, was later in '44 onder tafel verdwenen. Over andere plannen, strekkende tot de verdeling van Duitsland in aparte staten, werd men het in Jalta niet eens; wèl werd daar aan de wapenstilstandsovereenkomst de bepaling toegevoegd dat de drie overwinnende grote mogendheden de bevoegdheid hadden, Duitsland in stukken te delen (in maart kwam vast te staan dat de Sowjet-Unie en Engeland er niets voor voelden, van die bevoegdheid gebruik te maken). Overigens bleek in Jalta dat de Sowjet-Unie wenste dat de Duitse wapenindustrie volledig zou verdwijnen (en de rest van de industrie binnen twee jaar tot een vijfde zou worden gereduceerd) en dat aan Duitsland het betalen van schadevergoeding zou worden opgelegd tot een totaal van 20 miljard dollar, waarvan de helft voor de Sowjet-Unie zou zijn bestemd; Roosevelt ging hier in beginsel accoord mee – de zaak werd gedelegeerd aan een Commissie voor de Herstelbetalingen die haar zetel zou krijgen in Moskou.

Van groot belang was nog dat in Jalta op aandrang van Churchill en vooral van Eden voor het eerst rekening werd gehouden met de positie van Frankrijk.

Nadat de Gaulle begin oktober had bekendgemaakt dat een Raadgevende Vergadering zou worden gevormd die tweehonderdacht-en-veertig leden zou tellen (allen benoemd en voor twee-derde afkomstig uit de illegaliteit), hadden de Verenigde Staten, Engeland en de Sowjet-Unie later in oktober de Gaulle's Voorlopige Franse regering officieel erkend